

ת"פ 37113/03/13 - מדינת ישראל נגד ואיל אלמדיגם, מסגריית אלשורוק בע"מ

בית משפט השלום בבאר שבע

17 מרץ 2014

ת"פ 37113-03-13 מדינת ישראל נ' אלמדיגם ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל

נגד

1. ואיל אלמדיגם

2. מסגריית אלשורוק בע"מ

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום בהתאם להוראות סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

ביום 19.03.2014 הוגש כתב אישום המיחס לנאשמים עבירות מרמה בניגוד לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, וכן בניגוד לחוק מס ערך מוסף, תשל"ה - 1975.

על פי עובדות כתב האישום, רכשו הנאשמים סחורה מחברת איסכור ברזל לבנין בע"מ (להלן: "חברת איסכור"), כאשר החשבונות הוצאו ע"ש חברה אחרת - מחלב בניה ופיתוח בע"מ (להלן: "חברת מחלב"). רכישת הסחורה הועלמה מספרי הקניה של הנאשמים, במטרה להקטין את מחזור העסקים ובכך - לחמוק מתשלום מס, בהיקף גדול, של מאות אלפי ₪.

לטענת הנאשמים, חטאה התביעה הכללית באכיפה בררנית, בכך שהמליצה להמיר האישומים כנגד חברת ובעליה, בכופר, וועדת הכופר מצאה לעשות כן.

עוד נטען, כי המרת האישום כנגד חברת איסכור בכופר היתה בניגוד לתבחינים המאפשרים המרת אישום בכופר, ואף משיקולים זרים.

כן נטען, כי שימוע שנערך לנאשמים דן היה בלא שהועבר לידי ההגנה המידע בנוגע להסדר הכופר, אם כי לגבי כך הורה בית המשפט, בהחלטתו מיום 10.10.2013, לקיים שימוע נוסף.

עמוד 1

עוד נטען, כי תעודת חסיון הוצאה באיחור, וכי מהפרפרזה בדבר תוכן הידיעות החסויות שנמסרה להגנה ניתן ללמוד, כי היה בסיס להעמיד לדין גם את חברת איסכור.

לא נטענה טענת אפליה אל מול חברת מחלב ובעליה, אשר הועמדו גם הם לדין.

בתגובת התביעה נטען, כטענה מקדמית (בתשובה לטענה המקדמית), כי הנאשמים מושתקים מלטעון טענת אפליה, בשל העובדה, כי בחקירתם כפרו כליל בעצם ביצוע העבירות.

לגוף הענין נטען, כי השוני כלעומת חברת איסכור לגביה הומר האישום בכופר כסף, נובע מתשתית ראיתית שונה ומהעדר ראיות המצביעות על טובת הנאה לחברת איסכור, אשר שתפה פעולה בחקירה והסבירה, כי לבקשת הצדדים האחרים הוציאה החשבוניות ע"ש חברה אחרת מתוך שהובן כי הנאשמת 2 מנועה מלבצע העסקה בשל מסגרת האשראי שלה ומתוך צפיה כי שתי החברות (הנאשמים וחברת מחלב) תתחשבנה ביניהן. התביעה הפנתה לנמוקי ועדת הכופר.

בתשובת ההגנה נטען, כי הנאשמים טרם מסרו מענה לכתב האישום ומשכך טרם השמיעו גרסתם לפני בית המשפט, כך שאינם מושתקים מלטעון הטענה. עוד נטען, כי האפליה האסורה נלמדת מעצם נמוקי ועדת הכופר.

לאחר שעינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה, באתי לכדי מסקנה, כי דין הטענה המקדמית, לעת הזו, להדחות.

לא מצאתי לקבל טענת התביעה בנוגע לגרסאות עובדתיות סותרות, הן משום שטרם נמסר מענה לכתב האישום, אך גם לגופה - בחינת טענות מקדמיות מתבצעת באופן לכאורי בהתאם לעובדות הנטענות בכתב האישום, כאילו הוכחו, וההליך הפלילי בנוי כך, שטענות אלה, בהיותן מקדמיות, נבחנות בלא קשר לגרסת הצדדים בהודעות חוץ שמסרו.

ברם, לגוף הענין, מצאתי כי השאלה, האם נקטה התביעה הכללית באכיפה בררנית, תוכל להדון, ככל שידרש, רק לאחר שתפרס התמונה הראיתית לפני בית המשפט.

בשלב הלכאורי, ועדת הכופר השתיתה החלטתה על נמוקים, אשר לכאורה הם ענייניים ואינם שרירותיים או מפלים.

אין בידי בית המשפט הנתונים המלאים לבחון התשתית עליה מבוססים נמוקים אלה וספק אם הליך פלילי בנוגע למעורב אחד בפרשה הוא המקום לבחון תקינותו של הליך מנהלי בנוגע למעורב אחר.

יתר על כן, טענות ההגנה בדבר כך, שמהפרפרזה שנמסרה לגבי החומר החסוי ניתן ללמוד על פעילות חמורה יותר של חברת איסכור מזו בגינה התאפשר לה לסיים ההליך בכופר - אף הן אינן מלמדות על אפליה, שכן פשיטא, שחומר מודיעיני חסוי אינו בגדר ראייה עליה ניתן להסתמך בשלב של העמדה לדין.

בנוגע לטענה בדבר אי-תקינות הליך השמוע - ניתן מענה בכך, שבית המשפט הורה, בעבר, לקיים שמוע נוסף, אשר התקים.

לאור כל האמור - דוחה הבקשה.

על ההגנה למסור תגובתה לאישום במועד שנקבע לתזכורת (24.03.2014).

המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.